

Z jiné barvy papíru je zhotovena hora Kalvárie a na ní kříž. My nejsme schopni všechny bolesti odstranit, ale každý může třeba jen maličkým skutkem přinést alespoň jeden paprsek světla a prosvětlit temnotu. Sílu nám k tomu dává Ježíš, který nám svou smrtí na kříži ukazuje, jak nás má Bůh rád. Svým zmrtvýchvstáním Ježíš překonal smrt, hřích i každé zlo, a proto ve spojení s ním každý skutek lásky dostává nový rozměr a může být použit do Božího plánu spásy.

Kolem kříže nalepujeme útržky žlutého papíru (různé odstíny od světle žluté po oranžovou), nebo nastříhané žluté paprsky (proučky). Vznikne tak velké zářivé slunce, které prosvětlí všechno kolem.

Každé z dětí dostane žlutý „paprsek“ nebo „papírek“ po mši svaté (protože každému se během týdne jistě podařilo něco dobrého) a paprsek společně s paní katechetkou nalepí na připravenou tabuli. Jiná varianta je, že děti si vyzvednou připravené papírky nebo paprsky už na začátku mše svaté, dají je na připravenou misku, a pak je přinesou spolu s obětními dary. Po mši svaté se papírky dolepí kolem kříže.

Varianta pro rodinu:

Na větší bílou hladkou čtvrtku nakreslíme doprostřed bílou svíčkou neviditelný kruh (něco málo větší než pětikoruna). Svíčku si pak schováme, protože ji budeme po celou postní dobu potřebovat. Za každý skutek, kterým jsme přinesli mezi lidi kousek světla, nakreslíme svíčkou na čtvrtku krátký neviditelný paprsek. Celá rodina – děti i rodiče – se snaží dobrými skutky, modlitbou, pomocí, přijímáním svátostí... společně vyzářovat co nejvíce paprsků. Ty ovšem nebudou celou postní dobu vidět, protože budou z vosku. Nesmí se „šidit“, kreslíme opravdu jen ty, které jsme vykonali – vyzářili!

Když o Velikonocích rozmícháme žluto-oranžovou vodovou barvu a celou čtvrtku obarvíme, objeví se před námi krásné zářící slunce s mnoha paprsky, které přinesla do světa naše rodina.

*Zpracováno podle námětu P. Jiřího Kani
částečně uvedeného v publikaci Dobrodružství postní doby,
vyd. Arcibiskupství olomoucké 1992*

ŽIJME JAKO DĚTI SVĚTLA

ŽIJME JAKO DĚTI SVĚTLA

(podle listu svatého Pavla Efezským 5,8)

Náměty pro rodinu a farnost v postní době 2009

Prožíváme Rok svatého Pavla. Tento apoštol učinil slovo kříž základním bodem svého kázání i života. Proč? Kříž zjevuje „moc Boží“ (srov. 1 Kor 1,24), která je jiná než moc lidská – zjevuje totiž Boží lásku: „Neboť pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé“ (1 Kor 1,25). Svatý Pavel se zřekl vlastního života a naprosto se nasadil pro kříž, který je spásou nás všech. A my máme dokázat totéž. Svou sílu můžeme najít v pokoře lásky a moudrost ve slabosti zřeknutí se, abychom tak vstoupili do Boží síly. My všichni máme utvářet svůj život podle této pravé moudrosti: nežít pro sebe sama, ale žít ve víře v toho Boha, o němž každý z nás může říct: „Miloval mě a dal za mě sám sebe!“ (srov. Gal 2,20).

podle papeže Benedikta XVI., generální audience 29. 10. 2008, www.radiovaticana.cz

Cíl postní aktivity: Více si uvědomit Boží lásku, která se projevila v Ježíši Kristu a zve nás k následování.

Motivační příběh:

Jedna stará legenda vypráví o králi, který měl tři syny. Když cítil, že se blíží konec jeho života, zavolal si své syny a řekl jim: „Ten, kdo během jednoho dne naplní největší stodolu v zemi do posledního místečka, bude po mně králem.“ Nejprve to zkusil nejstarší syn. Za všechny peníze, co mohl sehnat, nakoupil zlato a drahocenné předměty a přikázal je navozit do stodoly. Bylo jich mnoho, ale zaplnily sotva jeden jediný kout té rozlehlé prostory. Potom se pokusil o štěstí druhý syn. Řekl si, že nebude kupovat drahé věci, ale nakoupí slámu, protože té bude opravdu hodně. Přestože služebníci vozili od rána do večera jeden vůz slámy za druhým, celou stodolu se zaplnit nepodařilo. Nyní se měl svého úkolu zhostit nejmladší syn. Celý den se na dvoře nic nedělo. Přišel soumrak a nejmladší syn poprosil otce, aby s ním šel do stodoly. Tam byli shromážděni všichni čeledínové a děvečky. Doprostřed usedl otec a nejmladší syn a čekali, až se setmí. Pak syn vzal svíci, zapálil ji a podal ji dál. A pomalu se rozsvěčily lampy a svíce, až celá velká stodola zářila jasným světlem. Byla ho plná, plničká, až světlo okny přetévalo do tmy kolem...

Tato legenda ukazuje, jak i my můžeme být světlem. To, co přináší do světa světlo, je láska. Má mnoho podob: je to například laskavost, pomoc, všímavost, trpělivost, obětavost, zbožnost... Největší lásku nám ukázal Pán Ježíš, protože zemřel za všechny lidi a za každého z nás, aby všechny zachránil. Proto se i my budeme snažit (v postní době více než jindy) dělat skutky lásky. Nebudeme žít jen sami pro sebe. Vždycky, když děláme něco dobrého, připojujeme se k Boží lásce a přinášíme do světa více světla.

Varianta pro farnost: Připravíme si tabuli pokrytou tmavým papírem nebo látkou. Tabuli umístíme na vhodném místě v kostele. Tmavá podkladová barva představuje všechny bolesti světa: hřích, nemoci, války, opuštěnost, nepřijetí, chudobu, hlad, bídu, smrt...